кокоче — пъпелът кокошкитъ Соф.
Коравец или скоравец, пъпеш. Соф.
кога — коги
Кочан, кочен и чокен от чукан, чукани попалки пъчета. Кочан от патур. на Зелье
Копаник, чиканик, на тепавицата, копачок.
Кондрява род трева, бива два вида, едината я казват биволска
Копривник — точено с'копривата
ковледа
коладван, колада, -леда — бочник, прич.
Кожурци Плов пашкули трев. малуци, лъхунец.
Кона — кона воловет в'нивата, пичан, течи. пъри. села
Котай Одрин села, котой
Кострор, челъзна печка Соф. Ибн. пъч.
Койтьи Кайдер. Коиви, Велес. Коиье
Коска, коска, коски Велес. Кост, пи Битол. Коска
Коиьето Чини. Коиеет казан. Коиетъ Чир. Коието Карадаглии, Коиитъ Мирчлери
Коптарка Чамак. Ен. зан Вергъник
коко кайр. Чирп. Какво каза
Кондус (Кадус) лен за гроздье
Кошута Казан. вътет. шута, без рога. 2) прич 3) билка
Ковчак Битол. сандък, рака. Ковчежник, — чесави
Колаш Битол голъм кас хлеб. пъри. в'Охрид Земник.
Костура труд. исхабен кон
Комбалка, Кумбули торнисливки, дрегани
комбалитъ ли вътето лядитъ ли
коткам го едвам го прикоткам
Кошер Затчелитъ
Косичник, 1) косата, вити ти, редили ти. 2) плетеници ти и разнитъ бабки що намерят на кога
Колчет
Колник
коток, тарак, пачок.
Корени 1) ведъ корени. 2) тоти плата в'корени трева да го боедисвам; Ститцовам бугри с корени
Коклюш? Кошглавица дуня
Кокошник
кокошничав
Кокошници
Котлясувам — вкотлям
Котрина пъри. Свила
Кояна Соб. пие, луда Кояна
Корунк и Корони, страни ти на стан, разбой. 2) вънец Корона.
Кос, са, босе
Котоник, цета туря в'котоника. 1) тъпица 2) Куник
Кортушка Кротушка. риба малко гърбата Скортушка
Коса, орудкоса, на глава та
Кос' — кост
Кол — колъ, колъето — и-ат. 2) расовати на конто словъ
Конак (чит) пъто дъто конуваш, конак ери, падало; 2) селски конак